27/09/2023

Ειλικρίνεια και Θεός της αγάπης

/ Γνώμες

Λέμε ότι ο Θεός μας αγαπά, νοιάζεται και συμπορεύεται. Φαίνεται, όμως, ότι στο βάθος λίγοι είναι αυτοί που το βιώνουν. Η καρδιακή εμπειρία με τη λογική αποδοχή έχουν διαφορά. Υπάρχουν, δηλαδή, διδασκαλίες που τις καταλαβαίνουμε, τις δεχόμαστε αλλά δεν τις βιώσαμε.

- Γράφει ο π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Ο άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος γράφει το εξής: «Μολονότι ο Θεός είναι φύσει αγαθός, δεν είναι εντούτοις για όλους, αλλά για τους ειλικρινείς ανθρώπους»[1].Φυσικά, ο Θεός δεν αγαπά μόνο τους «ειλικρινείς ανθρώπους» κι αποστρέφεται τους άλλους, αλλά αγαπά όλους στον ίδιο βαθμό και ένταση, ανεξάρτητα από τη δική τους ανταπόκριση. Γιατί, όμως, λέει ότι «είναι (αγάπη) για τους ειλικρινείς»;

Διαβάζοντας το Ευαγγέλιο θα δούμε δύο περιπτώσεις που ο Χριστός ενέργησε με σκληρότητα: έναντι των πλουσίων κι έναντι των φαρισαίων. Αυτός που

προσλαμβάνει από αγάπη την ανθρώπινη φύση που τσαλαπατήθηκε από την αμαρτία, που αγκαλιάζει με αποδοχή τους «τελώνες και τις πόρνες», που δέχεται χωρίς όρους τον άσωτο, εκστομίζει τα φοβερά «ουαί υμίν» ονομάζοντας τους γραμματείς και Φαρισαίους, «μωρούς και τυφλούς, τάφους γεμάτους ακαθαρσίες, φίδια γεννήματα οχιάς» και άλλα που το Ευαγγέλιο της Μ.Τρίτης μας παρουσιάζει.

Η ηθική και θρησκευτική καθαρότητα αν οδηγήσουν σε αυτοδικαίωση, φέρνουν σκληρότητα. Αυτός, όμως, που έχει σκληρότητα έναντι των άλλων ανθρώπων και δεν δέχεται την αδυναμία τους και δεν συγχωρεί όπως ο Θεός, δεν γνωρίζει το Θεό ως αγάπη. Κινείται μέσα του με την απαίτηση όλοι να είναι όπως αυτός, γι’ αυτόν είναι αδιανόητο ο Χριστός ν’ αγκαλιάζει τους τελώνες, τις πόρνες, τους άσωτους, τους ληστές, όλων των εποχών. Ήδη έφτιαξε ένα Χριστό που δεν μπορεί να είναι Νυμφίος και εραστής, αλλά δικαστής και τιμωρός.

Η Γραφή λέει ότι ο Κύριος είναι «χρηστός και ευθύς» (Ψαλμ. 24,8) κι ότι σώζει τους «ευθείς τη καρδία» (Ψαλμ. 7,11). Αυτό «τοίς ευθέσι τη καρδία», που αναφέρει ο άγιος Νεόφυτος και μεταφράζεται ως «ειλικρινείς άνθρωποι», δείχνει τη σχέση που έχει ο Θεός μας με την ειλικρίνεια και τους ειλικρινείς. Πώς είναι δυνατόν να υποκρίνεται ο Θεός, να κινείται στο επίπεδο της μη Αλήθειας; Έτσι, όσοι είναι αληθινοί και δεν δείχνουν άλλον εαυτόν απ’ αυτόν που είναι, έχουν κοινό με το Θεό. Κι ακόμα, αναγνωρίζοντας την αδυναμία τους, είναι συγκαταβατικοί με τους αδύνατους συνανθρώπους τους. Ήδη ζουν μέσα στην αγάπη του Θεού, τον οποίον κατανοούν ως αγάπη.

Ο Χρήστος Γιανναράς, στο βιβλίο του «Σχόλιο στο Άσμα Ασμάτων», σημειώνει: «Το μαρτύριο της κόλασης θα είναι η αδυναμία να αναγνωρίσουμε το Χριστό στο Πρόσωπο του Νυμφίου και εραστή των ψυχών μας»[2].Όσοι προτιμούν ένα Θεό του «δούναι και λαβείν» κι όχι της θυσιαστικής αγάπης, όπως του Εραστή και του Νυμφίου, σίγουρα σ’ αυτούς είναι άγνωστος «ο Θεός των Πατέρων ημών», ο Θεός της Ορθοδοξίας.

Η ειλικρίνεια στις προθέσεις, όπως και η ειλικρίνεια στην αποδοχή της αδυναμίας μας, ελκύουν τη χάρη του Θεού και μας αποκαλύπτουν την αγάπη Του. Μια αγάπη που δεν έχει τη λογική μας, τη δικαιοσύνη μας, τα όριά μας και γι’ αυτό μπορούμε να γεμίσουμε, βιώνοντάς την, τη χαρά και την ειρήνην Του.

[1] Συγγράμματα, Τ. Α’, Έκδ. Ι. Μ. Αγ. Νεοφύτου, Πάφος 2018, σ. 405
[2] σ. 139

Πηγή: pemptousia.gr